

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Jakab János ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe**) I. rendű, II.rendű felperes neve (**II. rendű felperes címe**) II. rendű, III.rendű felperes neve (**III. rendű felperes címe**) III. rendű, IV.rendű felperes neve (**IV. rendű felperes címe**) IV. rendű, valamint V.rendű felperes neve (**V. rendű felperes címe**) felperesnek - a dr. Papp János ügyvéd által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, valamint a dr. Gondos Gabriella ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és eredeti állapot helyreállítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. január 23. napján meghozott 20.P.24.840/2005/40. számú ítélete ellen a felperesek részéről 41. sorszámon előterjesztett és Pf.5. sorszámon módosított fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 nap alatt személyenként a II. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint másodfokú perköltséget, és térítsenek meg az államnak külön felhívásra személyenként 13.940 (Tizenháromezer-kilencszáznegyven) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek keresetükben az I. rendű alperes mint eladó és a II. rendű alperes mint állag-, valamint néhai **S. Gy.** mint haszonélvezeti vevő által 2003. november 11-én megkötött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását és az eredeti állapot helyreállítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy jogelődük, néhai **S. Gy.** - a haszonélvezeti vevő - a szerződés aláírásakor cselekvőképtelen állapotban volt (Ptk. 17. § (1) bekezdés). Másodlagosan a keresetet arra alapították, hogy a II.

rendű alperes a haszonélvezeti vétel tekintetében néhai **S. Gy.**-t megtevesztette (Ptk. 210. § (4) bekezdés). A pertárgy értékét a vételárral azonos 11.618.000 forintban jelölték meg.

Az alperesek érvénytelenségi ok hiányában a kereset elutasítását, továbbá a felperesek perköltségben való marasztalását kérték. Az I. rendű alperes az igényelt perköltségösszegezésére vonatkozó nyilatkozatot nem tett. A II. rendű alperes perköltség igényét a 3/A/II. szám alatt csatolt megbízási szerződésben meghatározott 580.000 forint + 25 % áfában, összesen 725.000 forint összegben jelentette be.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 nap alatt a II. rendű alperesnek 580.000 forint + 20 % áfa, az I. rendű alperesnek pedig 300.000 forint + 20 % áfa perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 697.080 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a felperesek a Ptk. 17. § (1) bekezdése szerinti semmisségi, valamint a Ptk. 210. § (4) bekezdése szerinti megtámadási okot nem bizonyították. A pervesztes felpereseket a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az I. és a II. rendű alperesek jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltség megfizetésére. Ezeknek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban R.) 3. § (2) bekezdés a) pontjának felhívásával a jogi képviselők részéről kifejtett munkára is utalva határozta meg.

A felperesek az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetüknek helytadó határozat hozatalát kérték. Külön is sérelmezték az I. és a II. rendű alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség összegét. Az I. rendű alperes esetében azért, mert a jogi képviselő a tárgyalásokon nem jelent meg, így a 300.000 forint + áfa nem áll arányban az elvégzett munkával. A II. rendű alperes javára megítélt perköltséget pedig azért kifogásolták, mert az R. 3. § (2) bekezdés a) pont szerinti maximális díj 548.540 forint + áfa lehetne, és azt az elsőfokú ítélet szerinti perköltség meghaladja. Hivatkoztak arra is, hogy a felperesek időskorú, nyugdíjas személyek, akiknek aránytalan megterhelést jelentene az elsőfokú perköltség megfizetése. Pf.5. sorszámú fellebbezésüket akként módosították, hogy azt most már kizárólag az alperesek javára megítélt perköltség tekintetében tartották fenn. Fellebbezési kérelmük összegezésre a következő volt: az I. rendű alperesnek járó perköltség összegét az R. 3. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt minimumösszegre, 100.000 forintba kérték leszállítani részben ugyanezen jogszabályhely (6) bekezdésében foglalt mérséklési lehetőség, részben pedig a felperesek jogvédelmi helyzete miatt. Utaltak arra is, hogy a perlekedésük nem volt eleve alaptalan, mert a kereset elutasítására bizonyítottság hiányában került sor. Mindezen szempontokat a II. rendű alperesnek megítélt perköltség összegénél is kérték figyelembe venni akként, hogy annak összegét a megítélt perköltség felére kérték leszállítani. A mérséklés körében az R. 2. § (2) bekezdésére hivatkoztak.

A II. rendű alperes a fellebbezés módosítását megelőzően előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte utalva annak helyes indokaira. A perköltséget sérelmező fellebbezés kapcsán azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes javára a munkadíjat az R. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mértékben határozta meg a csatolt megállapodásra tekintettel. Álláspontja az volt, hogy a megállapodás szerinti munkadíj mérséklésének az R. 2. § (2) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn figyelemmel arra is, hogy a fellebbezési ellenkérelem a fellebbezési kérelem módosítása előtt hónapokkal már elkészült.

A Fővárosi Ítélőtábla nem érintette az elsőfokú bíróságnak a keresetet elutasító rendelkezését, mert az a felperesek fellebbezésének a Pp. 247. § (2) bekezdése szerint megengedett módosítása folytán jogerőre emelkedett. A Fővárosi Ítélőtáblának ebből következően kizárólag az elsőfokú perköltség tárgyában hozott ítéleti rendelkezést kellett felülbírálnia a felperesek fellebbezésében felhozott indokok alapján.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú perköltség tárgyában hozott döntéssel egyetért, annak jogi indokait pedig az alábbiak szerint módosítja, illetve egészíti ki.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes javára megállapított ügyvédi díjból álló perköltséget az R. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, a (6) bekezdés alkalmazásával mérsékelt összegben határozta meg. A bíróság részéről az utóbbi jogszabályhely a minimális 100.000 forint és a perérték alapján számítandó 548.540 forint + áfa összeg közötti mérséklési lehetőséget biztosít, ha a jogszabály szerinti mértékű munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az elsőfokú bíróság e lehetőséggel élve a munkadíj mértékét 300.000 forint + áfában állapította meg. Tekintettel az elsőfokú eljárás hosszára, az ott felvett bizonyításra, a tárgyalások számára további mérséklésre a Fővárosi Ítélőtábla okot nem látott pusztán azon az alapon, hogy az I. rendű alperesi jogi képviselő személyesen a tárgyalásokon nem vett részt; érdemi védekezését és jogi álláspontját ugyanis írásban kifejtette. A felperesek vagyoni viszonyai pedig az ügyvédi munkadíj mérséklésének szempontjai között a jogszabályban nem szerepelnek, így irrelevánsak.

A II. rendű alperes javára megítélt elsőfokú perköltség ténylegesen nem az R. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, hanem a II. rendű alperes részéről 3/A/II. alatt csatolt megállapodásban rögzített 580.000 forint + áfa mértékű díj volt. A II. rendű alperes a szerződésben kikötött díjat pernyertessége esetére az R. 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alappal igényelheti, annak mérséklésére a (2) bekezdés szerint két esetben van mód: akkor, ha nem áll arányban a perértékkel vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Figyelemmel arra, hogy a munkadíj a perérték 5 %-ában lett kikötve, amely a jogszabály szerinti mértéktől

csak minimálisan tér el, a perértékkel arányban nem állóként a kikötött díjat értékelni nem lehet. A II. rendű alperesi jogi képviselő ügyvédi tevékenysége pedig 7 érdemi tárgyaláson való részvételt és 4 írásbeli előkészítő iratot foglalt magában, ezért a kikötött díj az elvégzett munkával is arányos. A kereset elutasításának oka a Pp. 78. § (1) bekezdése szerinti pernyertesség tényét nem befolyásolja, a felperesek jövedelmi viszonyai pedig - a már korábban kifejtettek szerint - a mérséklés okaként nem vehetők figyelembe.

A felperesek fellebbezése tehát nem teljesíthető, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperesek módosított fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a felperesek tartoznak az alperesek másodfokú költségét megfizetni (Pp. 78. § (1) bekezdés).

Az I. rendű alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, így másodfokú költségére adat nem merült fel, e tárgyban a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett (Pp. 79. § (1) bekezdés).

A II. rendű alperes a másodfokú eljárásban a fellebbezési szakra vonatkozó megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, 274.000 forint + áfát igényelt. A II. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a fellebbezés módosítása a másodfokú perértéken nem változtat, figyelmen kívül hagyta azonban, hogy az R. 2. § (2) bekezdése szerinti mérséklésre alapot adó, ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet mégis jelentősen befolyásolja. A felperesek fellebbezésében a per fő tárgyára vonatkozó jogi érvelés ugyanis - a döntés helyességének vitatásán kívül - nem szerepelt, ezért a fellebbezés módosítása előtt maga a II. rendű alperes is úgy ítélte meg, hogy elegendő utalni az elsőfokú ítélet helyes indokaira. Minthogy a felperesek érdemet érintő fellebbezése a II. rendű alperes részéről megválaszolásra váró, első fokon fel nem merült jogi okfejtést nem tartalmazott, és a keresettel szembeni érdemi védekezés érdekében kifejtett ügyvédi tevékenység honorálására az elsőfokú perköltség körében sor került, a fellebbezés módosításának időpontjától függetlenül is elmondható, hogy a másodfokú eljárásra kikötött munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla áfát is tartalmazóan összesen 100.000 forintba mérsékelte.

A felperesek fellebbezésükben nem kifogásolták a perköltségben való egyetemleges marasztalásukat, ezért a Fővárosi Ítéltábla e körben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését nem bírálta felül. A másodfokú költségekben azonban a felpereseket egységes pertársaság (Pp. 51. § a) pont) hiányában a Pp. 82. § (2) bekezdése alapján egyenlő arányban és személyenként marasztalta mind a II. rendű alperesnek járó másodfokú perköltségben, mind pedig a feljegyzett fellebbezési illeték tekintetében. Az utóbbi mértékét az Itv. 58. § (7) bekezdés alkalmazásával - a per fő tárgya tekintetében visszavont fellebbezés folytán - 10 %-os mérsékelt összegben, 69.710 forintban határozta meg.

Budapest, 2009. november 3.

. Kertészné dr. Princzinger Márta s.k.
a tanács elnöke

Dr. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
előadó bíró

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: